Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0336

Europejska gotowość obronna 2030: ocena potrzeb

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2025 r. w sprawie europejskiej gotowości obronnej 2030: ocena potrzeb (2025/2142(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

– uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej, w szczególności rozdział 2 sekcja 2 dotyczący wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony,

– uwzględniając białą księgę w sprawie obronności europejskiej zatytułowaną „Gotowość 2030” przedstawioną przez Komisję i wysoką przedstawicielkę Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa 19 marca 2025 r. oraz przewidziany w niej pięciofilarowy plan finansowania pod nazwą „ReArm Europe”,

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 18 maja 2022 r. w sprawie analizy luk inwestycyjnych w zakresie obronności i dalszych działań (JOIN(2022)0024),

– uwzględniając badanie pt. „Access to equity financing for European defence SMEs” [Dostęp do finansowania kapitałowego dla europejskich MŚP z sektora obronnego] opublikowane 11 stycznia 2024 r.[1],

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 5 marca 2024 r. pt. „Nowa Strategia na rzecz

[1] Komisja Europejska: Dyrekcja Generalna ds. Przemysłu Obronnego i Przestrzeni Kosmicznej, „Access to equity financing for European defence SMEs” [Dostęp do finansowania kapitałowego dla europejskich MŚP z sektora obronnego], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2889/698738.

europejskiego przemysłu obronnego: osiągnięcie gotowości UE dzięki zdolnemu do reagowania i odpornemu europejskiemu przemysłowi obronnemu” (JOIN(2024)0010),

– uwzględniając raport Maria Draghiego z 9 września 2024 r. na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności (raport Draghiego),

– uwzględniając sprawozdanie z działalności Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) za 2024 r.,

– uwzględniając swoje stanowisko w pierwszym czytaniu z 25 listopada 2025 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program na rzecz europejskiego przemysłu obronnego oraz ramy środków w celu zapewnienia terminowej dostępności i dostaw produktów związanych z obronnością[2],

– uwzględniając wspólny komunikat opublikowany 6 czerwca 2025 r. przez Francję, Niemcy, Hiszpanię, Estonię, Luksemburg, Niderlandy i Portugalię w sprawie wprowadzenia znaku „Finance Europe”,

– uwzględniając komunikat Komisji z 17 czerwca 2025 r. w sprawie pakietu zbiorczego dotyczącego gotowości obronnej (COM(2025)0820), którego celem jest uproszczenie odpowiednich ram prawnych i administracyjnych w celu zwiększenia gotowości Unii w dziedzinie obronności,

– uwzględniając opublikowane w czerwcu 2025 r. dziesiąte sprawozdanie z postępów w realizacji wspólnego zestawu propozycji zatwierdzonych przez Radę UE i Radę Północnoatlantycką 6 grudnia 2016 r. i 5 grudnia 2017 r.,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2025/1106 z 27 maja 2025 r. ustanawiające Instrument na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy (SAFE) poprzez Wzmocnienie Europejskiego Przemysłu Obronnego[3],

– uwzględniając raport Enrica Letty z 10 kwietnia 2024 r. na temat przyszłości europejskiego jednolitego rynku (raport Letty),

– uwzględniając raport Saulego Niinistö z 30 października 2024 r. pt. „Safer Together – Strengthening Europe’s Civilian and Military Preparedness and Readiness” [Razem bezpieczniej – zwiększenie gotowości i przygotowania cywilnego i obronnego w Europie] (raport Niinistö),

– uwzględniając swoją rezolucję z 12 marca 2025 r. w sprawie białej

---

2 Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0281.

3 Dz.U. L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj.

księgi na temat przyszłości obronności europejskiej[4],

– uwzględniając swoją rezolucję z 8 lipca 2025 r. w sprawie działalności finansowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego – sprawozdanie roczne za 2024 r.[5],

– uwzględniając komunikat Komisji z 28 sierpnia 2025 r. w sprawie stosowania ram zrównoważonego finansowania i dyrektywy w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do sektora obronnego (C(2025)3800),

– uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Gospodarczą i Monetarną, Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisję Budżetową,

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Bezpieczeństwa i Obrony (A10-0243/2025),

A. mając na uwadze, że według Europejskiej Agencji Obrony (EDA) wydatki państw członkowskich na obronę w 2024 r. – po spadku w 2014 r. – wyniosły 343 mld EUR, co odpowiada 1,9 % PKB i stanowi wzrost o 19 % w porównaniu z 2023 r.; mając na uwadze, że według EDA wydatki państw członkowskich na obronę mogą przekroczyć w 2025 r. wytyczną NATO wynoszącą 2 %;

B. mając na uwadze, że obecny poziom inwestycji w bezpieczeństwo i obronę w UE nie wystarcza do osiągnięcia celów dotyczących zdolności przez każde państwo członkowskie; mając na uwadze, że koszt samodzielnie podejmowanych działań jest znacznie wyższy niż koszt działań wspólnych; mając na uwadze, że koszt braku przygotowania i ewentualnej klęski militarnej oraz wynikającej z niej utraty autonomii jest znacznie wyższy niż koszt podjęcia zdecydowanych działań już teraz; mając na uwadze, że samo zwiększenie krajowych wydatków obronnych bez rozwiązania kwestii koordynacji, zbędnych działań i niedopasowanych strategii może przynieść efekt przeciwny do zamierzonego, ponieważ może pogłębić wyzwania związane z integracją sił i zwiększyć koszty zamówień dla wszystkich państw członkowskich ze względu na nasilenie konkurencji między nimi;

C. mając na uwadze, że w raporcie Saulego Niinistö podkreślono, iż zwiększenie dostępnych środków finansowych na współpracę w dziedzinie obronności ma zasadnicze znaczenie dla przezwyciężenia endemicznej fragmentacji i dziesięcioleci niedoinwestowania; mając na uwadze, że Komisja zidentyfikowała lukę w inwestycjach w

---

4 Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0034.
5 Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0145.

zdolności obronne wynoszącą 800 mld EUR, którą państwa członkowskie powinny zapełnić do 2030 r. dzięki planowi ReArm Europe, co oznacza roczny wzrost wydatków o 10 % – do około 575 mld EUR w 2030 r., czyli 3,15 % łącznego PKB; mając na uwadze, że jest to zgodne z raportem Draghiego na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności;

D. mając na uwadze, że we wniosku dotyczącym wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2028–2034 Komisja przeznacza 115,7 mld EUR (w cenach z 2025 r.) z Europejskiego Funduszu Konkurencyjności na obronność i przestrzeń kosmiczną, pięciokrotnie więcej niż w poprzednich WRF, a także 15,7 mld EUR (w cenach z 2025 r.) z instrumentu „Łącząc Europę” na mobilność wojskową, co stanowi dziesięciokrotny wzrost w porównaniu z poprzednim okresem i służy wspieraniu rozwoju infrastruktury transportowej, która może być wykorzystywana do celów zarówno cywilnych, jak i wojskowych;

E. mając na uwadze, że obywatele UE słusznie żywią większe oczekiwania wobec UE i jej budżetu, obejmujące zdolność do szybkiego i skutecznego reagowania na zmieniające się zagrożenia oraz udzielanie niezbędnego wsparcia w celu wzmocnienia zdolności obronnych, zwłaszcza w czasach kryzysu; mając na uwadze, że w następnych WRF należy wspierać kompleksowe podejście do bezpieczeństwa i odpowiednio finansować środki wzmacniające gotowość obronną i odporność;

F. mając na uwadze, że według EDA w 2024 r. państwa członkowskie przeznaczyły 31 % wydatków obronnych na inwestycje, z czego 88,2 % na zakup nowego sprzętu, a 11,8 % na badania i rozwój; mając na uwadze, że w 2024 r. wydatki na zakup sprzętu obronnego wyniosły 88 mld EUR, co stanowi wzrost o 39 % w porównaniu z 2023 r.; mając na uwadze, że zgodnie z planem ReArm Europe oczekuje się, że do 2030 r. wzrost ten wygeneruje dodatkowe inwestycje o wartości co najmniej 240 mld EUR; mając na uwadze, że w 2024 r. również wydatki na badania i rozwój w dziedzinie obronności w państwach członkowskich wzrosły o 20 % – do 13 mld EUR;

G. mając na uwadze, że według Komisji w okresie od lutego 2022 r. do czerwca 2023 r. 78 % zakupów państw członkowskich w dziedzinie obronności pochodziło z państw spoza UE, z czego dwie trzecie z USA, a 70 % obrotu europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB) zależy od europejskich zamówień publicznych;

H. mając na uwadze, że według Europejskiego Stowarzyszenia Przemysłu Lotniczego, Przemysłu Bezpieczeństwa i Przemysłu Obronnego EDTIB – która w 2023 r. odpowiadała za około 580 000 bezpośrednich miejsc pracy, 1,4 mln pośrednich miejsc pracy i

obroty w wysokości 160 mld EUR (z czego jedna trzecia z eksportu) – stoi w obliczu potrójnego wyzwania: w dziedzinie rekrutacji, zamówień i finansowania;

I. mając na uwadze, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) stanowią zasadniczy element EDTIB, zapewniający innowacje, elastyczność i odporność w całym łańcuchu wartości; mając na uwadze, że w badaniu Komisji z 2024 r. dotyczącym dostępu finansowania kapitałowego podkreślono jednak, że MŚP będące częścią EDTIB napotykają większe trudności z uzyskaniem finansowania kredytowego i kapitałowego niż przedsiębiorstwa w innych sektorach ze względu na: (i) nieregularność zamówień publicznych i terminów płatności między podwykonawcami, co zmniejsza przewidywalność zasobów finansowych, (ii) wykluczanie działalności obronnej przez niektórych inwestorów ze względów wizerunkowych, (iii) ograniczone możliwości wyjścia na europejskie rynki kapitałowe w przypadku aktywów obronnych; mając na uwadze, że usunięcie takich przeszkód finansowych jest niezbędne, aby zapewnić MŚP związanym z obronnością równy dostęp do rynków kapitałowych i inwestycji prywatnych, a tym samym poprawić ich konkurencyjność oraz odporność gospodarczą;

J. mając na uwadze, że dodatkowe potrzeby finansowe EDTIB na lata 2025–2030 szacuje się na co najmniej 30–40 mld EUR, z czego według szacunków 6–18 mld EUR będzie pochodzić z wkładów kapitałowych; mając na uwadze, że podkreśla to znaczenie unii oszczędności i inwestycji w ramach UE dla mobilizacji długoterminowego kapitału prywatnego i przyciągania inwestorów instytucjonalnych;

K. mając na uwadze, że sektor obronny jest nadal słabo skonsolidowany, oparty na dużych zleceniodawcach i niestabilnych łańcuchach podwykonawców oraz słabo rozwiniętych ogólnoeuropejskich łańcuchach wartości, co ogranicza płynność małych przedsiębiorstw, które często muszą finansować swoje potrzeby dotyczące kapitału obrotowego z zasobów długoterminowych; mając na uwadze, że utrudnia to wzmocnienie EDTIB, która jest niezbędna do budowania zdolności obronnych;

L. mając na uwadze, że EBI nadał priorytet sektorowi bezpieczeństwa i obrony, dostosował swoje kryteria udzielania pożyczek oraz procesy wewnętrzne, a także utworzył punkt kompleksowej obsługi w zakresie wsparcia finansowego na rzecz bezpieczeństwa i obrony, tj. Biuro ds. Bezpieczeństwa i Obrony; mając na uwadze, że w 2024 r. EBI uruchomił prawie 1 mld EUR, a w 2025 r. zakładał uruchomienie kwoty 2 mld EUR, ale w rzeczywistości osiągnął już 3 mld EUR; mając na uwadze, że od 2017 r. przeznaczył na obronę już 13 mld EUR, a do 2027 r. planuje przeznaczyć na nią dodatkowe 6 mld EUR, rozszerzając swoje działania na projekty podwójnego zastosowania i nowe instrumenty finansowe; mając na uwadze, że poprawa dostępu

MŚP i spółek o średniej kapitalizacji do instrumentów EBI w ekosystemie obronności i bezpieczeństwa jest kluczowa dla zapewnienia inkluzywnego i innowacyjnego wzrostu w całej UE;

M. mając na uwadze, że EBI odgrywa kluczową rolę we wspieraniu spójności gospodarczej, zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności w UE; mając na uwadze, że w białej księdze w sprawie przyszłości europejskiej obronności zaproponowano utworzenie banku obrony, bezpieczeństwa i odporności; mając na uwadze, że formalne rozszerzenie mandatu EBI o wsparcie dla EDTIB byłoby skuteczniejszym i bardziej proporcjonalnym rozwiązaniem niż utworzenie nowego banku obrony, bezpieczeństwa i odporności;

N. mając na uwadze, że ewentualne rozszerzenie polityki kredytowej i kryteriów kwalifikowalności EBI na sprzęt do celów obronnych należy oceniać pod kątem potrzeby zachowania stabilności finansowej EBI i jego ratingu kredytowego AAA, które pozostają podstawowymi zabezpieczeniami jego zdolności do realizacji priorytetów polityki UE, obejmujących gotowość obronną i ogólną niezależność polityczną UE;

O. mając na uwadze, że w 2023 r. około 39 zgłoszonych przypadków bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) zostało poddanych szczegółowej analizie w ramach unijnego mechanizmu współpracy w dziedzinie monitorowania BIZ, przy czym sektor obronności i aeronautyki były szczególnie dotknięte[6];

P. mając na uwadze, że wprawdzie w Europie powstały wyspecjalizowane fundusze, jednak w 2024 r. istniało tylko około 30 europejskich funduszy wyspecjalizowanych w dziedzinie obronności, z których 4 dysponowały aktywami o wartości ponad 500 mln EUR (podczas gdy w Stanach Zjednoczonych istnieje ponad 50 takich funduszy, w tym 30 o wspomnianej wartości), oraz że skutki tej sytuacji to mniejsza atrakcyjność rynku wtórnego, niższe wyceny podczas operacji wyjścia i ryzyko przejęcia kontroli przez inwestorów zagranicznych;

Q. mając na uwadze, że pogarszające się środowisko bezpieczeństwa oraz rosnące zagrożenia hybrydowe i konwencjonalne w całej UE uwidoczniają, że potrzebne są stałe inwestycje w gotowość obronną, odporność i mobilność wojskową; mając na uwadze, że wschodnia flanka stanowi obszar o znaczeniu strategicznym dla ogólnego bezpieczeństwa Europy, wymagający udoskonalonej infrastruktury, zdolności obserwacyjnych i mechanizmów szybkiego wzmocnienia; mając na uwadze, że wzmocnienie zarządzania granicami, poprawa systemów antydronowych i systemów obrony powietrznej oraz rozwój regionalnych zdolności przemysłowych na potrzeby produkcji i

---

[6] Sprawozdanie Komisji z dnia 17 października 2024 r. pt. „Czwarte sprawozdanie roczne w sprawie monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii” (COM(2024)0464).

innowacji w dziedzinie obronności są niezbędne do zapewnienia gotowości UE; mając na uwadze, że środki te – w tym wdrożenie kluczowych inicjatyw takich jak europejska inicjatywa na rzecz obrony przed dronami, straż wschodniej flanki, europejska tarcza powietrzna i europejska tarcza kosmiczna – powinny być wspierane odpowiednim finansowaniem unijnym; mając na uwadze, że takie wysiłki są niezbędne, by chronić najbardziej narażone państwa członkowskie, zachować integralność terytorialną UE oraz utrzymać zbiorowy potencjał odstraszający i stabilność na całym kontynencie;

Zapewnienie stabilnych podstaw i długoterminowej wizji inwestycji prywatnych w obronność

Wspieranie i lepsze ukierunkowanie inwestycji publicznych państw członkowskich w obronność

1. uważa, że nadszedł czas, by ponowić zobowiązanie polityczne do uczynienia UE wiarygodnym gwarantem bezpieczeństwa przez wzmocnienie jej gotowości obronnej dzięki wspieraniu ściślejszej współpracy między państwami członkowskimi, ich siłami zbrojnymi i przemysłami; wzywa państwa członkowskie do połączenia wysiłków na rzecz osiągnięcia spójnych, ambitnych i zintegrowanych europejskich ram obrony; podkreśla w tym kontekście, że Komisja i państwa członkowskie powinny przygotować procedury nadzwyczajne dotyczące projektów realizowanych w razie poważnych kryzysów lub wojen, obejmujące szybszy przydział środków publicznych i kapitału prywatnego, co stanowi integralną część zapewniania gotowości oraz zdolności UE do szybkiego i skutecznego reagowania na pojawiające się zagrożenia bezpieczeństwa;

2. z zaniepokojeniem zauważa, że do końca lipca 2025 r. pomimo ambitnych celów planu ReArm Europe tylko 10 z 27 państw członkowskich wyraźnie ogłosiło, że do 2030 r. zamierza zwiększyć wydatki obronne do co najmniej 3 % PKB; wzywa wszystkie państwa członkowskie, aby sporządziły szczegółową strategiczną wizję wydatków wojskowych do 2030 r., wyraźnie odróżniającą zdolności ściśle obronne od infrastruktury podwójnego zastosowania i obejmującą etapy rozwoju zdolności, wskaźniki zapasów, dane dotyczące udziału MŚP oraz docelowy udział zamówień realizowanych na zasadzie współpracy; zaznacza, że krajowe budżety obronne muszą wyeliminować lukę w zdolnościach, odtworzyć potencjał odstraszający i zapewnić odpowiednie wsparcie na rzecz Ukrainy; podkreśla, że w przyszłych inwestycjach należy priorytetowo traktować współpracę, interoperacyjność i wspólne zamówienia, tak by współpraca na szczeblu UE stała się normą w europejskim sektorze przemysłu obronnego; w związku z tym zaznacza, że plan Gotowość 2030 należy dostosować do konkretnych celów liczbowych określonych w strategii na rzecz europejskiego przemysłu obronnego (EDIS), w szczególności przez zadbanie, aby do 2030 r. co najmniej 40 % sprzętu obronnego podlegało wspólnym

zamówieniom, aby do 2030 r. co najmniej 35 % handlu na potrzeby obrony odbywało się wewnątrz UE i aby do 2030 r. co najmniej 50 %, a do 2035 r. co najmniej 60 % zamówień obronnych dotyczyło produktów wytworzonych w UE; wyraża uznanie dla tych państw członkowskich, które konsekwentnie przeznaczają ponad 3 % PKB na obronność; przypomina, że państwa członkowskie powinny regularnie aktualizować swoje cele dotyczące zdolności i doktryny wojenne w reakcji na nowe i pojawiające się zagrożenia;

3. dostrzega poważne pogorszenie się kontekstu bezpieczeństwa UE, skutkujące wzrostem zagrożeń dla jej granic zewnętrznych; w związku z tym wzywa UE i państwa członkowskie, aby przyjęły kompleksowe podejście do obronności i uznały, że bezpieczeństwo wykracza poza zasoby wojskowe i obejmuje również obronę przed zagrożeniami hybrydowymi; zaznacza, że wewnętrzna stabilność polityczna jest warunkiem wstępnym wiarygodnej siły wojskowej oraz że o ile obywatele nie będą ufać instytucjom i demokracji, ogólne bezpieczeństwo i spójność UE pozostaną chwiejne; apeluje o szybką i solidarną mobilizację unijnego wsparcia finansowego, w szczególności dla państw członkowskich najbardziej narażonych na konwencjonalne zagrożenia wojskowe;

4. z zadowoleniem odnotowuje propozycje zawarte w planie ReArm Europe mające zapewnić państwom członkowskim większą elastyczność budżetową i zachęcić do wzrostu wydatków obronnych w celu wzmocnienia EDTIB; odnotowuje w szczególności, że w ramach instrumentu SAFE o wartości 150 mld EUR przewidziano mechanizm pożyczkowy i że z pożyczek z SAFE skorzysta 19 państw członkowskich; ubolewa jednak, że Komisja oparła ten instrument na art. 122 TFUE, z pominięciem konsultacji z Parlamentem, co uniemożliwia monitorowanie i kontrolę środków finansowych oraz grozi pogłębieniem różnic między państwami członkowskimi; zwraca uwagę na swoją funkcję kontroli budżetowej zgodnie z art. 314 TFUE i w związku z tym zdecydowanie wzywa Komisję, aby powstrzymała się od stosowania art. 122 do innych inicjatyw związanych z przemysłem obronnym lub innych kwestii związanych z finansowaniem obrony w przyszłości; w związku z tym uważa, że projekty w ramach SAFE zdecydowanie powinny odpowiadać priorytetom UE dotyczącym zdolności określonym w białej księdze w sprawie obronności europejskiej, w planie rozwoju zdolności i w Planie działania na rzecz gotowości obronnej do 2030 r.; ubolewa jednak, że zamówienia realizowane przez jedno państwo członkowskie kwalifikują się do wsparcia w ramach SAFE, o ile umowa o udzielenie zamówienia zostanie podpisana nie później niż 30 maja 2026 r., ponieważ nie zachęca to do wspólnych zamówień i defragmentacji rynku i ostatecznie grozi pogłębieniem dysproporcji między państwami członkowskimi; w związku z tym podkreśla, że finansowanie powinno opierać się również na ułatwionym dostępie do kapitału prywatnego, wkładach krajowych, istniejących marginesach budżetowych lub alternatywnych mechanizmach

zapewniających odpowiedzialność budżetową; w tym celu wzywa Komisję, aby wspierała wieloletnie zakupy zbiorcze, tak by obniżyć koszty jednostkowe i zmniejszyć fragmentację systemów uzbrojenia obecnie stosowanych w UE;

5. zauważa, że europejski ekosystem obronny pozostaje rozdrobniony pod względem przemysłowym, finansowym i administracyjnym; zaznacza, że budżet UE pozostaje skutecznym instrumentem służącym poprawie zintegrowanego planowania, stabilnego długoterminowego finansowania i skutecznego wdrażania w dziedzinie obronności, a tym samym przezwyciężeniu tej fragmentacji; przypomina, że zwiększonym krajowym budżetom obronnym powinna towarzyszyć zwiększona koordynacja i wspólne działania na szczeblu UE; przypomina o znaczeniu zapewnienia szerokiego poparcia dla inwestycji publicznych w obronność, a tym samym o potrzebie sprawiedliwego podziału kosztów; ubolewa nad brakiem silnej klauzuli preferencji unijnej w planie ReArm Europe, dotyczącej zwłaszcza instrumentu SAFE, która wzmocniłaby EDTIB, stworzyłaby nowe miejsca pracy w UE, zwiększyłaby interoperacyjność i wzajemną zastępowalność produktów obronnych w UE oraz ograniczyłaby zależność od państw spoza UE, a tym samym podniosłaby potencjał odstraszający Europy i poprawiłaby bezpieczeństwo dostaw; zaznacza, że aby instrument SAFE był skuteczny finansowo, powinien przede wszystkim być narzędziem wspólnych zamówień, utrzymywania i obsługi strategicznych czynników wspomagających, zwłaszcza czynników umożliwiających wywiad, obserwację i rozpoznanie; wzywa Komisję, aby czyniła pełny użytek ze swojej roli, w szczególności za pośrednictwem grupy zadaniowej SAFE, tak by zapewnić zgodność krajowych planów obronnych państw członkowskich z celem SAFE zakładającym wspieranie wspólnych zamówień z myślą o skutecznej eliminacji luk w zdolnościach oraz wykorzystać wszystkie dostępne instrumenty, w tym europejskie projekty wspólnego zainteresowania w dziedzinie obronności i strukturę na rzecz europejskiego programu zbrojeniowego;

6. zauważa ograniczone i nierównomierne stosowanie krajowej klauzuli wyjścia i odnotowuje, że pomimo takiej elastyczności kilka państw członkowskich nadal boryka się z ograniczeniami w zakresie zdolności fiskalnej przy przestrzeganiu wymagań i skutecznym reagowaniu na wspólne priorytety oraz że inne państwa członkowskie powstrzymały się od ubiegania się o krajową klauzulę wyjścia z obawy przed reakcją rynków finansowych; uznaje, że krajowa klauzula wyjścia jest tymczasowym instrumentem na wypadek sytuacji nadzwyczajnych w poszczególnych krajach, podczas gdy planowanie zrównoważonych inwestycji wymaga długoterminowej przewidywalności; podkreśla, że dla przyciągnięcia inwestycji prywatnych i zapewnienia efektywnego wykorzystania zasobów publicznych w całej UE zasadnicze znaczenie mają przewidywalne warunki fiskalne i regulacyjne; uważa, że w

stosownych przypadkach ramy te należy wzmocnić za pomocą instrumentów i narzędzi inwestycyjnych na szczeblu UE mających na celu minimalizację kosztu dla unijnych podatników i maksymalizację skuteczności dostarczania unijnych dóbr publicznych;

7. z zadowoleniem odnotowuje wnioski Komisji mające na celu uproszczenie, ułatwienie i przyspieszenie zamówień publicznych w dziedzinie obronności; apeluje o wzmocnienie zasady preferencji unijnej, tak aby beneficjenci mogli decydować o określaniu, dostosowywaniu i ewolucji projektów i systemów w całym cyklu eksploatacyjnym i aby komponenty nie były pozyskiwane od państw lub podmiotów spoza UE naruszających interesy UE i jej państw członkowskich dotyczące bezpieczeństwa i obrony; ponadto apeluje o pełne dostosowanie kryteriów kwalifikowalności w planie ReArm Europe do kryteriów określonych w programie na rzecz europejskiego przemysłu obronnego (EDIP), aby zmniejszyć fragmentację, zaoszczędzić koszty i zwiększyć efektywność, wspierać interoperacyjność i wzajemną zastępowalność oraz podnieść konkurencyjność EDTIB; zaznacza, że przepisy regulujące udzielanie zamówień i udział w postępowaniach powinny być proporcjonalne i przyjazne dla MŚP, oraz apeluje, by wprowadzić minimalną obowiązkową część projektu z przeznaczeniem na udział MŚP w łańcuchu wartości, co zapewni równy dostęp nie tylko głównym wykonawcom, lecz także start-upom i mniejszym dostawcom oraz pozwoli uniknąć obciążeń administracyjnych, które zniechęcają MŚP do udziału; ponadto wzywa do wzmocnienia odporności europejskich łańcuchów dostaw poprzez promowanie wspólnych standardów i łańcuchów dostaw opartych na wielu dostawcach, które zmniejszają krytyczne zależności; uznaje, że potrzebna jest ścisła współpraca transatlantycka jako fundament europejskiej obronności, jednak z zaniepokojeniem odnotowuje ogłoszenie znacznego wzrostu zamówień na produkty obronne ze Stanów Zjednoczonych, gdyż będzie to sprzeczne z ambicjami określonymi w EDIS i powoduje niepewność inwestycji w EDTIB; apeluje o transatlantycką współpracę przemysłową w dziedzinie obronności opartą na zasadzie równych warunków działania, która przyniesie korzyści obu stronom; podkreśla, że udział w programach obronnych UE musi być w pełni zgodny z podstawowymi wartościami UE, interesami bezpieczeństwa i celami wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO);

8. podkreśla, że przemysł obronny UE potrzebuje przewidywalnego, wieloletniego popytu i wspólnych wymagań, aby zapewnić szybkość, skalę i wartość; zaznacza, że interoperacyjność i standaryzacja muszą być od samego początku uwzględnione w zamówieniach publicznych i inwestycjach w dziedzinie obronności w UE poprzez wspólne testy i certyfikację oraz transgraniczną akceptację, aby ograniczyć rozprzestrzenianie się wariantów i fragmentację rynku, zgodnie z raportami Draghiego, Letty i Niinistö; zachęca państwa

członkowskie, aby uzupełniły swoje zobowiązania budżetowe przejrzystymi średnioterminowymi prognozami inwestycji w obronność, obejmującymi cele w zakresie zdolności, harmonogramy zamówień i udział wydatków przeznaczonych na programy współpracy; zwraca się do EDA o zestawienie tych krajowych prognoz w corocznym przeglądzie porównawczym, aby ułatwić koordynację i wskazać możliwości realizacji wspólnych projektów;

9. zaznacza, że należy wzmocnić EDTIB przez agregację popytu, uproszczenie i harmonizację przepisów oraz wspieranie otwartej i uczciwej konkurencji między przemysłami europejskimi, co zwiększy opłacalność i konkurencyjność europejskiego przemysłu obronnego oraz poprawi dostęp do sprzętu obronnego w całej UE; ubolewa na brakiem kompleksowych danych dotyczących unijnych zamówień na sprzęt realizowanych na zasadzie współpracy, co uniemożliwia kompleksową analizę tego rodzaju zamówień na sprzęt obronny i odpowiednią ocenę stanu obronności w UE w tym obszarze; apeluje do Komisji i Rady, aby zaradziła utrzymującym się przeszkodom w wewnątrzunijnym handlu produktami obronnymi, w tym barierom w licencjonowaniu i certyfikacji, oraz wzywa współprawodawców do priorytetowego potraktowania przyjęcia i skutecznego wdrożenia wniosku Komisji w sprawie pakietu zbiorczego w dziedzinie obronności w celu usprawnienia transferów i zamówień w całej UE, aby wspierać bardziej odporną i konkurencyjną EDTIB;

10. podkreśla, że należy wzmocnić synergię z cywilnymi programami innowacyjnymi, takimi jak „Horyzont Europa” i Europejska Rada ds. Innowacji, aby zmaksymalizować wpływ i uniknąć powielania działań; zaznacza jednocześnie, że postępowi technologicznemu muszą towarzyszyć niezbędne zdolności ludzkie; z zaniepokojeniem odnotowuje, że w 2024 r. liczebność czynnego personelu wzrosła tylko marginalnie, i ostrzega, że rosnące inwestycje bez równoległych wysiłków na rzecz rekrutacji i zatrzymywania pracowników grożą powstaniem luk w zdolności do eksploatacji i konserwacji nowego sprzętu; wzywa państwa członkowskie, aby priorytetowo traktowały politykę rekrutacji i zatrzymywania pracowników w sektorze obronności, w tym programy wymiany i szkoleń wspierane przez UE, tak by zapewnić przełożenie zwiększonych wydatków na rzeczywistą gotowość operacyjną;

Dostosowanie unijnego budżetu i unijnych narzędzi finansowania do wyzwań w zakresie bezpieczeństwa i do potrzeb przedsiębiorstw

11. ponownie apeluje do Komisji o zbadanie wszystkich możliwości wspierania inwestycji państw członkowskich w obronność oraz maksymalizację synergii w istniejących mechanizmach w celu wspierania gotowości obronnej UE; ponownie apeluje o zadbanie, by następne WRF wspierały kompleksowe podejście do bezpieczeństwa dzięki odpowiednim i skoordynowanym inwestycjom; z zadowoleniem

odnotowuje konsolidację środków na obronność zaproponowaną w WRF na lata 2028–2034; ubolewa jednak, że we wniosku dotyczącym WRF na lata 2028–2034 Komisja nie przedstawiła wystarczająco szczegółowego podziału tych środków; przypomina, że szczegółowy podział budżetu jest niezbędny, by umożliwić władzy budżetowej podejmowanie konstruktywnych i świadomych decyzji; podkreśla, że odpowiednie inwestycje na szczeblu UE w dziedzinie obronności w następnych WRF, oparte na przejrzystym zarządzaniu, mogą ograniczyć powielanie działań, zapewnić korzyści skali i zwiększyć interoperacyjność; przypomina o szczególnym charakterze sektora obronnego i wyraża opinię, że w następnych WRF należy zachować wszystkie kryteria i procedury instrumentów finansowania europejskiego przemysłu obronnego, w szczególności kryteria dotyczące Europejskiego Funduszu Obronnego i EDIP;

12. w związku z tym jest zdania, że należy zbadać wszystkie możliwości wspierania inwestycji państw członkowskich w obronność, w szczególności za pomocą istniejących mechanizmów, bez zwiększania wkładów krajowych i ogólnego obciążenia podatkowego obywateli; zaznacza, że takie instrumenty nie mogą opierać się wyłącznie na udzielaniu pożyczek gwarantowanych przez UE, na przykład za pośrednictwem SAFE;

13. zaznacza, że finansowanie unijne powinno uzupełniać, a nie zastępować wysiłki państw członkowskich na rzecz zwiększenia krajowych wydatków obronnych; podkreśla, że instrumenty UE powinny wnosić wartość dodaną dzięki wspieraniu współpracy, interoperacyjności i skuteczności, przy czym planowanie i wymogi dotyczące zdolności muszą mieścić się w odpowiednich ramach instytucjonalnych; przypomina, że aby zaspokoić pilne potrzeby WPBiO, należy zagwarantować dodatkowe zasoby na priorytety obronne; w związku z tym ponownie apeluje do Komisji i Rady o zadbanie, by UE była zdolna do pokrywania ogólnych wyższych potrzebnych wydatków, w tym przez ustanowienie nowych zasobów własnych;

14. przypomina, że celem EBI jest wspieranie integracji UE, promowanie rozwoju UE i wspieranie polityk UE zgodnie z art. 309 TFUE; z zadowoleniem przyjmuje proaktywne podejście EBI do zwiększenia finansowania europejskiego bezpieczeństwa i obrony; zauważa jednak, że jego polityka inwestycyjna nadal wyklucza „broń i amunicję”, a jego interwencje dotychczas były niewystarczające, jeśli chodzi o szybkość, gotowość do podejmowania ryzyka i skalę, przez co nie mogły zaspokoić pilnych potrzeb w zakresie gotowości obronnej; odnotowuje postępy w poszerzaniu kryteriów, ale uważa, że są one nadal niewystarczające do realizacji celów gotowości obronnej do 2030 r. wskazanych przez podmioty przemysłowe za pośrednictwem badań i konsultacji publicznych; z myślą o spójności z planem ReArm Europe wzywa państwa członkowskie, jako organ zarządzający EBI, aby dostosowały mandat EBI w celu zwiększenia

jego zdolności do wspierania europejskiego przemysłu obronnego oraz zmieniły wytyczne inwestycyjne, tak by umożliwić finansowanie uzasadnionych projektów związanych z bronią i amunicją zgodnych z prawem międzynarodowym i interesami bezpieczeństwa UE; wzywa grupę EBI, aby zwiększyła gotowość do podejmowania ryzyka i ambicje w celu przyciągnięcia inwestycji; ostrzega jednak, że wszelkie dostosowania kryteriów kwalifikowalności lub finansowania grupy EBI w celu dopasowania ich do nowych priorytetów muszą chronić sytuację finansową grupy i zapewniać skuteczne finansowanie innych strategicznych priorytetów UE; wzywa EBI, aby przeprowadził i przedstawił Parlamentowi dogłębną ocenę ilościową swojej polityki inwestycyjnej dotyczącej obronności, bez uszczerbku – w stosownych przypadkach – dla zawartych z inwestorami umów dotyczących poufności;

15. sugeruje, aby EBI nieustannie analizował i oceniał swoją rolę oraz zakres kwalifikujących się inwestycji w świetle pilnej potrzeby zwiększenia potencjału europejskiego sektora obronnego oraz zapewnienia długoterminowego bezpieczeństwa i strategicznej autonomii; sugeruje formalne rozszerzenie mandatu EBI o wsparcie na rzecz EDTIB za pośrednictwem specjalnej jednostki zależnej wspieranej gwarancjami Komisji i wspomaganej przez sieć ekspertów; uważa, że taka struktura byłaby skuteczniejszym rozwiązaniem niż utworzenie nowego banku obrony, bezpieczeństwa i odporności;

16. zaznacza, że istotna jest poprawa dostępności i spójności unijnych funduszy wsparcia inwestycyjnego dla przedsiębiorstw będących częścią EDTIB, w szczególności dla start-upów i MŚP, przez stopniowe modyfikowanie i dostosowywanie kryteriów kwalifikowalności odpowiednio do ambicji określonych w EDIS i EDIP, uproszczenie procedur składania wniosków i harmonizację celów programów prac; podkreśla znaczenie dostosowania harmonogramów i wymogów takich funduszy do różnych cykli innowacyjnych i tempa rozwoju różnych rodzajów zdolności; zwraca się do państw członkowskich i regionów o wzmocnienie roli izb handlowych i przemysłowych we wspieraniu MŚP będących częścią EDTIB, jeśli chodzi o badania naukowe i dostęp do finansowania unijnego;

17. wzywa Komisję do przedstawienia jasnych wytycznych i wzorów dotyczących nowych umów, koordynacji i współrealizacji przez konkurentów w sektorze obronnym, aby ułatwić przedsiębiorstwom będącym częścią EDTIB większe inwestycje w badania i rozwój;

18. apeluje o opracowanie instrumentu wspierającego publiczne i prywatne inwestycje w obronność w oparciu o gwarancje z budżetu UE, wzorowanego na przykładzie InvestEU; z zadowoleniem odnotowuje, w perspektywie krótkoterminowej, wniosek Komisji dotyczący aktu delegowanego w sprawie wytycznych inwestycyjnych

Funduszu InvestEU dotyczących inwestycji strategicznych w dziedzinie obronności[7], w którym zaapelowano, by usunąć niepotrzebne obciążenia administracyjne związane z wykorzystywaniem gwarancji budżetowych i instrumentów finansowych do wspierania inwestycji w dziedzinie obronności, oferując w ten sposób dodatkowe uproszczenie przy jednoczesnym poszanowaniu potrzeby ochrony bezpieczeństwa UE i państw członkowskich; uważa, że łącznie środki te zapewniłyby zarówno szybką mobilizację finansowania, jak i ustanowienie stabilnych i skalowalnych ram inwestycyjnych dla europejskiego przemysłu obronnego;

19. uważa, że przeznaczenie środków bankowych na pożyczki, gwarancje oraz wysokiej jakości portfele płynnościowe jest niezbędne do zapewnienia długich terminów zapadalności w zakresie wydatków na obronność, które zapewnią przewidywalność i stabilność; ponownie podkreśla, że przyspieszenie utworzenia unii oszczędności i inwestycji pomogłoby zmobilizować kapitał prywatny i poprawić dostęp do finansowania;

Usunięcie czynników hamujących inwestycje prywatne w obronność

Uproszczenie dostępu przedsiębiorstw będących częścią EDTIB do finansowania krótkoterminowego

20. wzywa Unijne Centrum Monitorowania Płatności, aby przeprowadziło badanie dotyczące przestrzegania terminów płatności w EDTIB w porównaniu z resztą tego sektora oraz sporządziło ranking przedsiębiorstw najbardziej rygorystycznych w tym zakresie;

21. apeluje do EBI, aby przy wsparciu państw członkowskich osiągnął kwotę 4 mld EUR na pożyczki krótkoterminowe, z gwarancjami ryzyka w wysokości do 50 %, a także apeluje o złagodzenie i uproszczenie kryteriów zaangażowania EBI w dziedzinie obronności oraz rozszerzenie kwalifikowalności na podwykonawców pośrednich;

Zwiększenie zdolności inwestorów prywatnych do finansowania obrony przez zapewnienie zgodności z zasadami zrównoważonego finansowania

22. zauważa, że pomimo wysiłków podejmowanych od początku wojny w Ukrainie wielu inwestorów nadal niechętnie finansuje obronę, w tym

---

[7] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2025/1774 z dnia 28 sierpnia 2025 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2021/1078 w odniesieniu do inwestycji strategicznych w dziedzinie obronności określonych w wytycznych inwestycyjnych dotyczących Funduszu InvestEU (Dz.U. L, 2025/1774, 18.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/1774/oj).

z powodu niepewności co do stosowania norm dotyczących ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, a EDTIB pozostaje dyskryminowana na rynkach finansowych ze względu na błędnie postrzegane ryzyko wizerunkowe; przypomina, że wiele technologii obronnych ma podwójne zastosowanie i w związku z tym przynosi znaczące efekty zewnętrzne dla innowacji cywilnych i szerzej pojętej gospodarki UE; podkreśla potrzebę przeciwdziałania utrzymującym się negatywnym opiniom na temat finansowania sektora obronnego, zwłaszcza w sektorze bankowym; apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby ulepszyły informowanie i podnoszenie świadomości w odniesieniu do finansowania EDTIB, tak aby umożliwić podmiotom finansowym doskonalenie umiejętności w zakresie analizy i obsługi finansowania związanego z obronnością; apeluje do Komisji, aby ulepszyła informowanie i podnoszenie świadomości w odniesieniu do finansowania EDTIB;

23. uznaje rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2025/1775 z dnia 28 sierpnia 2025 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2020/1818 w odniesieniu do definicji broni zakazanej[8], w którym pojęcie „broni kontrowersyjnej” zastąpiono pojęciem „broni zakazanej” i które przyjęto w ramach pakietu zbiorczego dotyczącego gotowości obronnej; podkreśla, że definicja ta ogranicza się do broni wyraźnie zakazanej przez wiążące konwencje międzynarodowe; z zadowoleniem odnotowuje doprecyzowania prawne zawarte w pakiecie zbiorczym dotyczącym gotowości obronnej i uznaje ich znaczenie dla realizacji celów UE w zakresie finansowania obronności; apeluje do prywatnych podmiotów finansowych, aby ograniczyły stosowane przez siebie wykluczenia do tego skonsolidowanego wykazu i opublikowały swoją politykę inwestycyjną; proponuje, aby ponownie indywidualnie rozpatrzyć objęcie finansowaniem unijnym podmiotów, których polityka inwestycyjna nie uwzględnia tego wykluczenia;

24. przypomina, że unijne ramy zrównoważonego finansowania mają na celu ukierunkowanie przepływów kapitału na zrównoważoną działalność bez ograniczania finansowania sektora obronnego, co Komisja potwierdziła w zawiadomieniu z 18 sierpnia 2025 r., zgodnie z którym wyłączenie działalności związanej z obronnością z systematyki UE nie uniemożliwia inwestorom prywatnym ani publicznym inwestowania w sektor obronny; wzywa Komisję do publicznego i jednoznacznego potwierdzenia, że zielona systematyka unijna nie zakazuje ani nie ogranicza inwestycji w obronę ani też do nich nie zniechęca; zaznacza, że obrona i bezpieczeństwo są warunkami wstępnymi zrównoważonego rozwoju;

Otwarcie możliwości wyjścia na rynki finansowe w przypadku aktywów

---

8 Dz.U. L, 2025/1775, 30.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/1775/oj.

obronnych przez mobilizację kapitału prywatnego

25. uważa, że zasadnicze znaczenie ma wspieranie europejskiego rynku wyspecjalizowanych inwestorów oferujących ciągłość finansowania (kredyty, dług prywatny i kapitał własny) na rzecz przedsiębiorstw, zwłaszcza start-upów, MŚP i spółek o średniej kapitalizacji, będących częścią EDTIB i ukraińskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (DTIB); z zadowoleniem odnotowuje inicjatywę Komisji i EBI dotyczącą ustanowienia instrumentu kapitałowego w dziedzinie obronności o wartości 175 mln EUR na lata 2024–2027; uważa jednak ten fundusz za całkowicie niewystarczający w świetle potrzeb finansowych i wzywa EBI do spełnienia woli państw członkowskich, powtórzonej w konkluzjach Rady, poprzez zwiększenie tego budżetu do 1 mld EUR, aby lepiej zaspokoić potrzeby kapitałowe europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego i jej łańcucha wartości, ze szczególnym uwzględnieniem mniejszych podmiotów, borykających się z największą luką w finansowaniu; zachęca EBI do rozszerzenia tego instrumentu na ukraińską DTIB oraz do zaprojektowania go w taki sposób, aby sprzyjał on partnerstwom i wspólnym przedsięwzięciom między przedsiębiorstwami będącymi częścią EDTIB i ukraińskiej DTIB;

26. wzywa Komisję i grupę EBI do uruchomienia wsparcia na rzecz projektów podwójnego zastosowania przez poprawę dostępu przedsięwzięć na wczesnym etapie rozwoju i MŚP do takiego wsparcia, uproszczenie procedur, zapewnienie inwestorom jasnych wytycznych oraz regularne składanie sprawozdań na temat wykorzystania środków i ich dystrybucji geograficznej; apeluje o skuteczne wdrożenie poprzez ukierunkowane zaproszenia do składania wniosków i jasne wytyczne dla instytucji zarządzających, tak aby regiony o słabiej rozwiniętych ekosystemach obronnych miały dostęp do tych możliwości; zachęca państwa członkowskie, aby uwzględniły te możliwości przy opracowywaniu programów oraz koordynowały działania z Komisją i EBI w celu rozwijania regionalnych platform inwestycyjnych, zapewniając komplementarność i unikając podwójnego finansowania;

27. wzywa Komisję, aby w swojej polityce konkurencji uwzględniła gotowość obronną, bezpieczeństwo dostaw, potencjał sprzyjający innowacjom oraz zmniejszenie zależności od państw spoza UE; jednocześnie wzywa państwa członkowskie do zadbania, aby ich zamówienia na produkty obronne były otwarte i konkurencyjne dla EDTIB jako całości; wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia kontroli nad inwestycjami bezpośrednimi podmiotów z państw trzecich;

28. wzywa Komisję, aby wzmocniła programy współpracy przemysłowej i partnerstwa transnarodowe, w tym platformy łańcucha dostaw i projekty wspólnego rozwoju, tak by zintegrować łańcuchy produkcji,

optymalnie wykorzystywać krajową wiedzę specjalistyczną, promować korzyści skali i wzmocnić globalną konkurencyjność EDTIB;

29. podkreśla znaczenie dobrze funkcjonujących rynków kapitałowych dla finansowania związanego z obroną; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyspieszenia postępów w realizacji programu unii rynków kapitałowych oraz unii oszczędności i inwestycji, w szczególności przez poprawę dostępu do kapitału własnego, kapitału wysokiego ryzyka i finansowania dla MŚP z sektora obronnego; podkreśla, że unia rynków kapitałowych oraz unia oszczędności i inwestycji mają kluczowe znaczenie dla zwiększenia skali finansowania związanego z obroną;

30. podkreśla znaczenie przyspieszenia prac nad ukończeniem unii oszczędności i inwestycji w celu wsparcia głębszego, bardziej płynnego i zintegrowanego systemu finansowego UE, skuteczniej kierującego oszczędności na inwestycje produkcyjne, takie jak inwestycje w europejski przemysł obronny; podkreśla, że europejski przemysł obronny musi znacząco zwiększyć swoje moce produkcyjne, aby sprostać ogromnemu wzrostowi zapotrzebowania na produkty wojskowe;

31. z zadowoleniem odnotowuje wprowadzenie znaku „Finance Europe”; zauważa, że znak ten, którego celem jest ukierunkowanie prywatnych oszczędności na inwestycje w europejską gospodarkę realną, sprzyja finansowaniu kapitałowemu przedsiębiorstw; zachęca Komisję, aby wsparła tę inicjatywę przez zaproponowanie europejskiego znaku w ramach unii oszczędności i inwestycji, a jednocześnie dopilnowała, aby nie spowodowało to dodatkowych obciążeń administracyjnych;

32. z zadowoleniem przyjmuje zalecenie Komisji dotyczące rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych[9]; podkreśla, że celem rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych jest zwiększenie udziału inwestorów detalicznych na rynkach kapitałowych UE, co przyczyni się do wzmocnienia rynków oraz ułatwi poszerzenie bazy inwestorów w UE, co z kolei pomoże w finansowaniu strategicznych priorytetów UE, w tym obronności; zachęca Komisję do dalszego wspierania tej inicjatywy; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia zalecenia Komisji w sprawie zwiększenia dostępności rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych;

33. z zadowoleniem przyjmuje trwające prace mające na celu wykorzystanie zamrożonych aktywów rosyjskich do sfinansowania

---

[9] Zalecenie Komisji (UE) 2025/2029 z dnia 30 września 2025 r. w sprawie zwiększenia dostępności rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych dzięki uproszczonemu i korzystnemu traktowaniu podatkowemu (Dz.U. L, 2025/2029, 8.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/2029/oj).

działań obronnych Ukrainy, przy jednoczesnym uwzględnieniu kwestii stabilności finansowej i sporów sądowych;

34. apeluje o jednolite zobowiązanie państw członkowskich do zwiększenia wydatków obronnych zgodnie z wynikami szczytu NATO, który odbył się w Hadze w 2025 r. i podczas którego sojusznicy z NATO zobowiązali się do inwestowania 5 % PKB rocznie w podstawowe wymogi obronne oraz wydatki związane z obronnością i bezpieczeństwem do 2035 r.; wzywa państwa członkowskie, aby wspierały europejskie inicjatywy obronne, zwiększyły interoperacyjność oraz inwestowały we wspólne zamówienia dostosowane do wspólnych priorytetów strategicznych, co obejmuje produkcję amunicji;

°

° °

35. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.